

Informe de Gestió - IV Assemblea Nacional

Índex

1. Introducció.....	3
2. Context Polític.....	7
2.1. Els Comuns i la política internacional	7
2.2. Els Comuns impulsant el canvi a l'Estat.....	8
2.3. Els Comuns impulsant el canvi a Catalunya.....	10
2.4. Els Comuns afrontant els reptes de futur: el municipalisme com a resposta.....	12
2.5. Els Comuns teixint un espai polític plurinacional confluent.....	12
3. Un cicle electoral advers	15
4. Arrelar, municipalitzar, organitzar, comunicar	17
4.1. Municipalitzar	17
4.2. Organització, mobilització, activisme i coordinació	19
4.3. Diversitat, democràcia interna, arrelar i comunicar	20
4.4. Els òrgans de direcció i participació	22
4.4.1. El Consell Nacional	22
4.4.2. La Comissió Executiva Nacional	24
4.4.3. El Consell Interterritorial	25
4.4.4. Feminismes	25
4.4.5. Àmbits sectorials.....	25
4.5. La gestió econòmica	27
4.6. La comunicació	27
4.7. La formació i la Fundació	29
5. A tall de conclusió. Rellançar el projecte dels Comuns	30

Aquest Informe de Gestió forma part de l'avaluació de l'acció política, organitzativa i institucional realitzada per l'actual direcció de Catalunya en Comú, així com una anàlisi també del moment polític que vivim i els esdeveniments tant interns com de context polític viscuts en els darrers anys. A diferència d'anteriors Assemblees, s'ha decidit elaborar aquest balanç a partir d'un procés d'escolta, de diàleg i de valoracions amb el conjunt de les assemblees territorials. Aquest informe intenta integrar les aportacions fetes arreu del territori, amb l'objectiu d'enriquir aquest document de manera significativa.

Aquest procés que s'ha produït en més de 50 assemblees locals, territorials i sectorials que ens ha permès:

1. Identificar fortaleeses i debilitats: hem analitzat juntes el moment que viu l'organització, quines coses han funcionat bé i quines no, cosa que ens permetrà avançar cap a l'enfortiment i millor funcionament intern.
2. Alinear expectatives: hem compartit una visió comuna del context polític i del que hem viscut en aquest darrer cicle polític, situant també els objectius a llarg termini i les accions necessàries per assolir-los.
3. Fomentar el compromís: en involucrar diferents àmbits de l'organització en l'elaboració d'aquest informe, hem volgut enfortir el sentit de pertinença i el compromís amb el projecte col·lectiu.

Les inquietuds, suggeriments i visions de futur han estat fonamentals per construir un balanç que no només reflecteix el passat, sinó que també projecta cap al futur. **A continuació desenvolupem el nostre balanç, amb l'objectiu de fomentar el debat i la rendició de comptes, valors fonamentals per a la nova etapa que iniciem junts i juntes.**

1. Introducció

L'espai dels Comuns neix el desembre del 2016, un any després d'haver guanyat les eleccions generals de desembre de 2015, amb l'objectiu de consolidar una confluència que havia de transcendir les estructures partidistes i esdevenir un moviment polític capaç d'il·lusionar la ciutadania. Un camí que encara avui dia continua avançant cap a la construcció d'una identitat política comuna i cohesionada. La diversitat de sensibilitats i tradicions polítiques són una fortalesa indiscutible de la nostra organització.

La confluència iniciada ara fa 8 anys ha fet grans avenços. Un procés no sempre fàcil i amb obstacles, també per un context polític convuls. Catalunya a Comú ha aconseguit articular una nova força política capaç d'alinejar el millor de l'esquerra transformadora amb el nou alè dels moviments socials més innovadors. Les múltiples identitats eren i són una riquesa viva de mestissatge polític. Hem aglutinat al voltant d'una idea de canvi diferents corrents polítics, cadascun amb la seva pròpia història, base social i propostes. Conciliar aquestes diverses identitats i construir un projecte polític comú és l'essència dels comuns, que hem de preservar i continuar cimentant.

La nostra confluència va venir marcada per un context polític propici, la crisi econòmica i la desafecció envers els partits tradicionals van crear un buit que els Comuns vam saber omplir amb una proposta fresca i renovadora i uns nous lideratges amb una gran capacitat d'il·lusionar. Existia una ciutadania mobilitzada, amb il·lusió pel canvi i que cercava alternatives polítiques que responguessin a les seves demandes i finalment, i el que és més durador, una aliança estratègica, la unió de diferents forces polítiques i socials que van permetre construir un projecte ampli i plural. Aquesta confluència ens ha portat grans èxits com guanyar l'Alcaldia de Barcelona i revalidar o guanyar alcaldies com el Prat de Llobregat, Santa Perpètua de Mogoda, Castelldefels, Montcada i Reixac, Sant Feliu o el Prat de Llobregat, guanyar dues eleccions generals i aconseguir ser una força decisiva en el govern de l'estat.

Però no obviem que en aquests anys la nostra organització també ha patit trasbalsos i dificultats, sovint compartides amb els aliats de l'Estat, amb un context polític català, marcat per la polarització i la fragmentació del vot que han dificultat la construcció de majories estables i ens ha exigít una gran capacitat d'adaptació.

La inestabilitat política també ha marcat el ritme d'evolució de la nostra organització, havent celebrat des de les municipals de 2015 un total de 14 eleccions: 3 eleccions municipals (2015, 2019, 2023), 4 eleccions a Catalunya (2015, 2017, 2021 i 2024), 5 eleccions generals (2015, 2016, 2 en 2019 i 2023) i 2 eleccions europees (2019 i 2024), 4

d'aquestes eleccions en els últims 3 anys. Podem afirmar que ha estat la dècada amb més conteses electorals, dificultant això també la construcció del nostre espai, que s'ha vist evidentment condicionat en tot moment per aquest context electoral.

Després de les municipals del 2019, Catalunya en Comú va aconseguir estructurar-se territorialment, superant anys d'obstacles que van dificultar la seva extensió. La complexitat dels acords de confluència, les tensions internes i la diversitat de sensibilitats polítiques havien generat un context advers per al desplegament que vam aconseguir superar.

Si mirem enrere, als objectius que ens vam marcar a la III Assemblea Nacional, alguns no s'han assolit i continuen vigents, tal com s'ha pogut detectar en el debat realitzat en els mesos previs a l'Assemblea. La ponència política del novembre del 2021 s'expressava en els següents termes: *És el moment d'arrelar, créixer per guanyar i transformar. Som conscients que cal continuar enfortint l'organització i la seva governança, revisar i millorar funcionaments, reconnectar amb moviments socials, ampliar la nostra base política, mostrar-nos com un espai polític sòlid, útil, fiable i reconeixible. Un espai amb vocació guanyadora, per transformar els nostres barris, els nostres pobles, les nostres ciutats el nostre país i l'Estat. Catalunya en Comú ha de ser la força que lideri les propostes més innovadores i ambicioses destinades a assolir un país més just, més feminista, més verd i més democràtic.*

Vam acordar un repte estratègic il·lusionant: esdevenir un partit polític fort i rellevant, capaç de transformar la societat. Ens marcàvem uns objectius per assolir-lo: estendre la nostra base electoral, arribant a més persones i enfortint la nostra presència a tot el territori; oferir una alternativa política; desenvolupant propostes d'esquerres les idees de la dreta, però també de la socialdemocràcia; connectar amb la ciutadania, demostrar que podem resoldre problemes reals i generar canvis positius; ser innovadors, impulsant idees noves i aprofitant les experiències d'èxit dels governs locals; treballar en aliança comunitària, col·laborant amb altres moviments socials i polítics per assolir els nostres objectius; centrar els nostres esforços a les eleccions municipals, enfortint la nostra presència als ajuntaments i connectant amb la gent a nivell local i unir forces a nivell estatal, treballant amb altres partits d'esquerra per aconseguir els canvis que la societat demandava.

Els reptes estratègics són plenament vigents, no només perquè no s'hagin complert en la seva totalitat, sinó perquè aquestes fites estan sempre en permanent evolució i cal anticipar-se i adaptar-se en cada moment i context.

La gestió de la direcció i el rendiment de comptes s'ha de fer des del compromís d'honestedat política i des de l'autocrítica, reconeixent els objectius que no s'han assolit o les mancances organitzatives que s'han anat detectant que es detallen en l'informe, com ara les dificultats per ampliar l'organització a nivell territorial, la pèrdua de suport electoral i els dèficits en el funcionament dels òrgans de direcció o en la participació de les persones inscrites. Però també cal reconèixer els avenços aconseguits, amb un projecte confluent consolidat i unes dinàmiques organitzatives estables, amb major coordinació territorial i institucional per actuar políticament amb una mateixa veu, així com una important incidència municipalista i un projecte polític determinant a la política catalana i estatal que ha estat capdavantera a l'hora de proposar i desenvolupar polítiques públiques innovadores de drets socials i ecològics.

Des de l'anterior Assemblea, s'han accelerat canvis socials i polítics de gran abast arreu del món, a l'Estat i, per descomptat, també a Catalunya, que ara té l'oportunitat d'obrir un nou capítol. Sortim d'un cicle electoral que, en general, ha estat advers per Catalunya en Comú. En aquest context, és necessari iniciar un procés d'actualització i renovació del nostre projecte polític. És per això que des de la direcció nacional vam proposar avançar la convocatòria de la IV Assemblea Nacional dels Comuns els dies 16 i 17 de novembre per redefinir i reimpulsar el nostre projecte de transformació.

El moment social i polític és molt diferent del del moment fundacional de Catalunya en Comú. El cicle obert amb la referència del 15M i a Catalunya també amb el procés s'ha tancat, tot i que bona part dels reptes que van plantejar encara estan pendents d'una resposta adient, com la plena democratització de l'Estat, un nou contracte social que garanteixi seguretat i prosperitat en igualtat i un encaix satisfactori, acordat i votat, de Catalunya en l'Estat.

El tancament del cicle del 15M, l'obertura d'una nova etapa a Catalunya postprocés i les dificultats de la majoria progressista a l'Estat per fer avançar l'agenda de transformacions i per l'assetjament d'unes dretes cada vegada més radicalitzades ens obliguen, encara més, a mobilitzar tota la nostra intel·ligència col·lectiva per tornar a connectar amb els anhels i aspiracions de la majoria popular i a realitzar les millores necessàries per enfortir el projecte dels Comuns i ser una força més útil i arrelada.

Catalunya a Comú ha estat un projecte polític pioner que ha marcat un abans i un després a la política catalana. No obstant això, per continuar sent una força rellevant, hem d'afrontar els reptes actuals i reinventar-nos constantment, adaptar-nos als canvis, escoltar la ciutadania i proposar un projecte polític que la inspire i ofereixi alternatives útils per als seus projectes vitals.

L'informe de gestió s'estructura en quatre apartats: el context polític d'aquests darrers anys, tant a l'àmbit internacional com estatal i català i el paper que hi hem jugat, així com l'evolució del nostre espai a l'Estat i a Catalunya; el balanç electoral de Catalunya en Comú en el darrer cicle; la valoració i els reptes en el funcionament de l'organització i les principals conclusions d'aquest Informe de Gestió.

2. Context Polític

2.1. Els Comuns i la política internacional

La successió de crisis globals que hem viscut en els darrers anys ha posat de manifest la fragilitat de les democràcies i la incapacitat dels governs conservadors, però també les dificultats dels governs de centreesquerra per donar-hi resposta. Després d'un període marcat per la incertesa i la pandèmia, ara ens enfrontem a un escenari internacional cada cop més complex i inestable i a un **unilateralisme** més arrelat.

Ha estat una etapa caracteritzada per una conjuntura internacional molt convulsa, amb la guerra desencadenada per la invasió de territori ucraïnès per part de Rússia hem vist l'auge de les forces reaccionàries i amb l'atac d'Israel contra el poble palestí, que més que una guerra es pot qualificar de genocidi i els bombardejos indiscriminats i invasió del Líban. Unes accions de guerra que estan encenent tota la regió del Pròxim Orient són avui una mostra d'un conflicte global que aprofundeix en les desigualtats mundials i caracteritza una nova època de capitalisme bèl·lic amb enormes conseqüències humanitàries amb milions de desplaçats i desplaçades en la recerca d'asil i refugi.

En aquest context de creixent incertesa i inestabilitat a nivell global, els Comuns hem seguit reivindicant els nostres valors internacionalistes i europeistes. En aquest sentit, hem continuat treballant per ser una força amb veu i aliances a la Unió Europea i a nivell internacional, especialment a Amèrica Llatina.

Des del **Parlament Europeu** s'ha treballat amb especial coordinació i unitat d'acció entre els grups dels Verds i de l'Esquerra. Amb el Partit Verd Europeu hem participat en els congressos semestral que s'han dut a terme. Així mateix, hem col·laborat en diverses xarxes temàtiques i de càrrecs locals. Pel que fa al Partit de l'Esquerra Europea hem assistit com a convidats a congressos recents i ens hem implicat a fons en l'èxit del projecte que el partit va decidir impulsar com a espai de convergència programàtica de les esquerres, el "European Forum". Ens han convidat a diverses jornades i sessions temàtiques en les quals diversos representants nostres han participat. A més, en clau de treball institucional unitari al Parlament Europeu, hem estat protagonistes i impulsors del marc de coordinació de diputats progressistes plural que és el *Progressive Caucus*.

Al mateix temps, cal també fer menció del treball amb els espais d'esquerres a Amèrica Llatina. A través del Progressive International i de la invitació en alguns casos del Grupo de Puebla (fòrum de representants d'esquerres de forces polítiques llatinoamericanes) i hem participat en diverses missions d'observació electoral.

Finalment, amb la participació en la Flotilla per la Llibertat l'abril de 2024, una missió que va intentar transportar a Gaza 5.500 tones d'ajuda en un intent de trencar el bloqueig que asfixia la població palestina, i el seu desplaçament a Cisjordània al mes d'octubre del 2024, Ada Colau i Jaume Asens, han representat una crida a la solidaritat global i a favor dels drets del poble palestí.

2.2. Els Comuns impulsant el canvi a l'Estat

Els Comuns hem estat una força decisiva per impulsar les majories progressistes i plurinacionals al Congrés dels Diputats i el Govern de Coalició Progressista, primer en el Grup d'Unidas Podemos i ara en el Grup Parlamentari Plurinacional de Sumar.

Fem un balanç molt positiu de la primera experiència de govern a l'Estat en la que hem pogut desplegar una important agenda social, econòmica i feminista que s'ha consolidat en un context difícil, tant per l'assetjament d'una oposició de la dreta i l'extrema dreta que no reconeix la legitimitat del Govern de Coalició Progressista i es creu en dret exclusiu a Governar l'Estat, com per les dificultats a les quals ha hagut de fer front el Govern, primer la gestió de la pandèmia i després les conseqüències econòmiques de la guerra d'Ucraïna.

La legislatura que va cloure amb les eleccions del 23 de juliol de 2023 es va caracteritzar per l'impuls de polítiques de protecció de la ciutadania amb l'anomenat "escut social" per fer front a les conseqüències econòmiques i socials de la pandèmia. I pels decrets llei de mesures urgents per reduir l'impacte social de l'increment de la inflació i dels preus de l'energia en particular provocats per la guerra d'Ucraïna. Així com per avenços en els drets socials que han millorat les condicions de vida de la ciutadania en l'àmbit laboral, feminista, educatiu, sanitari i en la transició ecològica amb l'expansió de les energies renovables.

A les darreres eleccions generals els Comuns van ser la segona força a Catalunya i vam contribuir a aturar una victòria de les dretes que es donava pràcticament per segura. Aquesta legislatura, com s'analitza a la Ponència Política, presenta més dificultats tant per l'actitud més immobiliària del PSOE com per les dificultats que posen el PNV i Junts per impulsar l'agenda progressista.

La decisió de participar en governs de coalició ha estat un pas valent i necessari, però també implica assumir responsabilitats difícils. Hem comprovat les potencialitats de formar part del Govern, però també les dificultats d'un Govern de coalició en el qual el PSOE sovint no comparteix les mateixes prioritats i urgències que nosaltres, com s'ha pogut veure amb el dret a l'habitatge en les reticències a aprovar la prestació

familiar per fill a càrrec o en la política internacional, especialment en el cas del Sàhara, per posar alguns exemples.

La gestió de les tensions inherents a la Coalició de Govern i la cerca de solucions a problemes complexos requereixen un compromís actiu de tota l'organització. És fonamental que les persones inscrites se sentin part d'aquest procés i contribueixin a definir l'estratègia més adequada per a cada moment.

La legislatura també ha estat marcada pel diàleg en el conflicte amb Catalunya. Seguint el full de ruta definit pels Comuns, vam assolir allò que no estava en l'agenda de la majoria de partits: tornar a la política tot allò que havia estat judicialitzat. Primer amb els indults als líders independentistes empresonats i després amb la reforma del Codi Penal. Seguint aquest rumb de distensió i diàleg es va aprovar la llei de l'amnistia al Congrés dels Diputats culminant el procés de desjudicialització que ha de permetre un debat polític asserenat, basat en el diàleg i la cerca de solucions.

Els Comuns hem tingut i tenim un paper determinant en el Grup Parlamentari Plurinacional de Sumar i hem format part del Govern de Coalició Progressista gestionant primer el Ministeri d'Universitats, que va tenir com a element central l'aprovació de la Llei del Sistema Universitari i en aquesta segona legislatura el Ministeri de Cultura, impulsant polítiques avançades a favor dels drets culturals i donant batalles amb contingut ideològic que ens han confrontat amb les dretes com el plurilingüisme, la descolonització dels museus o la tauromàquia.

La defensa dels drets humans de les persones migrants ha cobrat una rellevància innegable en els darrers anys. La creixent arribada, especialment de menors, i la necessitat de regularitzar la situació dels que ja estan entre nosaltres han posat aquest tema al centre del debat públic.

La nostra organització ha tingut un paper actiu, impulsant la Iniciativa Legislativa Popular per a la regularització i negociant amb altres forces polítiques. Així mateix, des del govern hem treballat per garantir la protecció de menors no acompanyats.

Tot i això, l'extrema dreta instrumentalitza la migració, generant por i estigmatitzant les persones migrants. És fonamental contrarestar aquesta narrativa i promoure una societat més diversa i inclusiva. La nostra organització ha de ser un exemple, incorporant persones racialitzades a l'organització responnent a les necessitats de tota la ciutadania.

2.3. Els Comuns impulsant el canvi a Catalunya

La legislatura 2021-2024 ha estat caracteritzada per la crisi de l'independentisme i per la definitiva reconducció del conflicte polític per vies de diàleg i acord, tal com sempre hem defensat els Comuns. Primer va ser la CUP qui va decidir retirar-se del pacte amb ERC i Junts i posteriorment Junts va trencar amb el govern. Això va deixar l'Executiu en una situació al Parlament durant dos anys, sense projectes clars ni capacitat per impulsar mesures legislatives.

L'estratègia de Catalunya en Comú ha estat portar les preocupacions de la ciutadania al cor de la política catalana. Hem estat i som una força política útil en presentar propostes concretes i treballar en col·laboració amb organitzacions socials, hem aconseguit visibilitzar problemes i exigir solucions. Hem centrat la nostra acció parlamentària en els problemes quotidians de la ciutadania. Des de l'exclusió financera de la gent gran fins a la transició energètica passant per qüestions com l'educació inclusiva, la salut pública, l'habitatge o la sequera.

Aquesta aproximació al territori i al teixit associatiu ens ha convertit en un referent per la defensa dels interessos de la majoria social. Hem impulsat iniciatives que responen a les necessitats reals de la gent. La proposta de llei barris verds, per exemple, cercava revitalitzar zones vulnerables, millorant la qualitat de vida dels veïns i veïnes i fomentar la cohesió social i la proposta de llei de finançament local, encara que no fos aprovada, posava sobre la taula la necessitat d'un nou model de finançament que permeti als ajuntaments disposar de més recursos per atendre les necessitats de la ciutadania.

Hem portat al Parlament les propostes dels sindicats, moviments ecologistes, feminista i altres col·lectius. Hem aconseguit visibilitzar problemàtiques com ara la precarietat laboral, la desigualtat social i la crisi climàtica.

Durant tota la legislatura hem treballat per evitar la paràlisi institucional. Cal recordar que coincidint amb la III assemblea de Catalunya en Comú, es va negociar amb el govern els primers pressupostos després de la pandèmia de la COVID-19 perquè consideràvem fonamental que hi hagués pressupostos a totes les administracions com a condició de possibilitat per encarar la recuperació. Aquesta actitud constructiva es repeteix al llarg de la legislatura posant per sobre els interessos dels catalans i catalanes.

Malauradament, aquesta dinàmica d'acords no va ser possible al final de la legislatura en exigir el PSC, com a condició fonamental per aprovar els pressupostos, que s'impulsés el projecte de macrocasino Hard Rork. Un projecte que ens abocava a

reproduir un model de país basat en la massificació turística, l'especulació i l'impacte ambiental que són a l'arrel dels problemes que té Catalunya. El vot negatiu al projecte de pressupostos es va consensuar als diferents òrgans de direcció, després d'un debat al llarg de mesos i negociació d'aquests.

Els motius de la convocatòria d'eleccions, tanmateix, s'han de desvincular del rebuig als pressupostos. Aquesta convocatòria responia a una maniobra tàctica d'ERC per consolidar la candidatura d'Aragonès tant per qüestions internes com per qüestions d'oportunitat electoral, perquè es preveia que la crisi de la sequera es podria aguditzar els mesos següents posant en evidència la incapacitat del Govern.

En qualsevol cas, cal reconèixer que el debat sobre el model de país no va ser un debat central en la campanya electoral i que vam patir la pressió política i mediàtica, que ERC i el PSOE van atiar, responsabilitzant-nos de la no aprovació de pressupostos a Catalunya i a l'Estat.

ERC va patir les conseqüències d'un avançament electoral que no tenia una justificació real. El Govern sortint no podia presentar un balanç de Govern acceptable ni un projecte de futur mobilitzadors.

La maniobra d'ERC amb la complicitat del PSC va donar lloc a unes eleccions anticipades que posaven fi a una dècada d'estancament polític marcada pel processisme en totes les seves variants polítiques i socials.

El resultat de les eleccions ha produït el canvi de govern al nostre país, amb acords d'investidura del PSC amb Comuns i amb ERC. Novament, malgrat que els resultats electorals no han estat positius, som una força determinant al Parlament de Catalunya i útil amb l'objectiu d'obrir una etapa centrada en les polítiques socials, en el dret a l'habitatge, la sanitat, en la transició ecològica justa i en la millora de l'autogovern tal com es defineix en el nostre acord d'investidura amb el PSC.

Cal posar en valor l'acord d'investidura del nou govern de la Generalitat i especialment la centralitat de l'accés a l'habitatge, el primer problema pels ciutadans i ciutadanes de Catalunya com a gran prioritat de la legislatura. Un acord ambiciós que cal exigir-ne el compliment com l'oportunitat d'obrir una nova etapa al nostre país.

2.4. Els Comuns afrontant els reptes de futur: el municipalisme com a resposta

Convé recordar que la confluència va néixer del despertar d'un nou municipalisme. D'un moviment municipalista renovat en formes i continguts que sintetitzava lluites

històriques de l'esquerra amb nous combats socials. Hem demostrat que la política municipal podia ser un catalitzador de transformació social. Els darrers anys, hem posat al centre les necessitats de la ciutadania, impulsant polítiques innovadores en matèria d'habitatge, mobilitat sostenible, economia social i cures. En fer-ho hem desafiat el model neoliberal i hem obert camí cap a un nou paradigma polític, més just i equitatiu. La pandèmia i la crisi climàtica han accelerat aquesta transformació, demostrant la importància de tenir governs locals compromesos amb el bé comú. I al mateix temps som part d'un moviment global de ciutats que cerquem construir un futur més sostenible i just.

Hem establert aliances amb altres iniciatives municipals a tot el món, compartint experiències i bones pràctiques. Aquesta dimensió internacional ens ha permès ampliar el nostre horitzó i posicionar-nos com a referents en la lluita contra el canvi climàtic i la lluita contra la desigualtat.

2.5. Els Comuns teixint un espai polític plurinacional confluent

Catalunya en Comú som una força catalana, sobirana que es relaciona bilateralment i fraternalment amb els subjectes polítics estatals amb els qui compartim espai polític. Entenem que per garantir majories d'esquerres a l'Estat, però també a Catalunya, és necessari que a l'Estat s'articulin subjectes polítics forts i aliances que reflecteixin la realitat plurinacional.

La nostra vocació unitària, el nostre compromís per sumar des de la diversitat ens ha portat a una col·laboració propera, fraternal, amb les altres forces progressistes amb una estratègia compartida, que és necessari perseverar i aprofundir. Pensar i actuar per crear les condicions necessàries per a una majoria social i política és el nostre principal actiu: capacitat de generar transformacions duradores en la nostra societat.

Fidels a aquesta vocació unitària vam ser les primeres a treballar per rearticular l'espai del canvi en el marc de la proposta de Sumar. Una iniciativa que volia vertebrar de manera confederal un espai polític de transformació. El nou moviment reconeixia i acceptava la plurinacionalitat no només com a motor del projecte comú que regeixi la comunitat política, sinó entesa com a relació fraterna amb el conjunt de forces transformadores que formarien el nou espai.

Catalunya en Comú i Sumar van acordar un protocol bilateral que establia el marc de les relacions entre ambdues forces, basat en la sobirania de Catalunya en Comú, la voluntat de cooperació i la corresponsabilitat com a marca identitària i de visibilitat

clara. La proposta d'una relació bilateral singular, amb un protocol específic, es fonamentava en una tradició històrica i en l'existència d'un ecosistema polític català amb identitat pròpia.

La proposta plurinacional i unitària de Sumar va ser fonamental per evitar a les eleccions del 23J una majoria de la dreta i de l'extrema dreta. Es va formar un Grup parlamentari que agrupava el conjunt de les forces de l'esquerra transformadora, forces molt diverses de caràcter estatal (Movimiento Sumar, IU, Podemos) i forces territorials (Comuns, Más Madrid, Compromís, CHA; Más Mallorca) i es va tancar un acord amb el PSOE per un nou Govern de Coalició Progressista en el qual les forces de la coalició Sumar tenen un major pes que en la legislatura anterior, gestionem els ministeris de Vicepresidència i Treball, Drets Socials i Agenda 2030, Sanitat, Cultura i Infància i Joventut.

Els problemes a partir d'aquell moment han estat evidents: dificultats per establir una governança de l'espai polític; "soroll" per conflictes interns que tenen com a moment culminant el trencament de Podemos del Grup Parlamentari i la negociació de la llista de les eleccions europees; la dificultat d'encaixar els interessos de les formacions polítiques en un projecte híbrid de partits i ciutadania sense militància prèvia en un model de front ampli i els mals resultats electorals a Galícia, Euskadi i a les passades eleccions europees. Finalment, el cas Errejón, a més de l'enorme gravetat de les denúncies de casos d'agressions sexuals, suposa un evident problema polític d'enormes conseqüències.

Malgrat que totes aquestes dificultats el nostre espai polític governa a l'Estat i el Grup Parlamentari Plurinacional de Sumar és fonamental per garantir la governabilitat i impulsar una agenda de transformacions que no poden esperar com les polítiques pel dret a l'habitatge. A més l'espai polític a l'Estat és determinant per impedir un govern de PP i VOX que suposaria una greu involució de drets socials i civils, una greu amenaça per a l'autogovern de Catalunya i un risc per a la mateixa democràcia. És necessari contribuir a resoldre els problemes del nostre espai estatal amb responsabilitat, diàleg i vocació constructiva, unitària i integradora de la diversitat, com sempre hem fet els Comuns.

En el cas de Catalunya en Comú i Podem Catalunya vam signar un acord per construir l'espai En Comú Podem com espai electoral conjunt per afrontar les eleccions municipals del 2023 amb l'objectiu de cohesionar i consolidar l'aliança, però també amb la voluntat d'anar més lluny, de sumar candidatures i molta més gent. L'acord també

tenia com a objectiu evitar candidatures competitives i presentar el màxim possible de llistes de manera conjunta.

L'esmentat acord va ser fruit d'un treball intens de dos anys, en què es van superar múltiples obstacles i s'ha demostrat la capacitat d'arribar a consensos. Gràcies a aquest esforç conjunt, hem demostrat que era possible assolir acords, fins i tot en un context polític complex. Malauradament, tant per la crisi interna de Podem com per la situació a l'Estat aquesta aliança no ha tingut continuïtat.

El nostre objectiu estratègic, en la perspectiva de les municipals de 2027, és garantir la màxima unitat d'acció, tal com vam fer a les eleccions del 2023, per maximitzar els nostres resultats i consolidar el nostre projecte polític.

3. Un cycle electoral advers

Amb les eleccions al Parlament Europeu del 9 de juny es va tancar un cycle electoral desfavorable.

Després d'analitzar les dades del cycle electoral podem afirmar que en el seu conjunt, tret de les eleccions generals on vam ser segona força a Catalunya, que els resultats de la coalició Sumar i d'En Comú Podem han estat decebedors.

Els resultats electorals ens obliguen a una profunda reflexió sobre el nostre projecte polític. Tot i disposar d'una base sòlida, és evident que no hem aconseguit mobilitzar un segment crucial de l'electorat. L'anàlisi acurada dels resultats evidencia la necessitat de revitalitzar la nostra organització arreu del territori i d'ajustar la nostra estratègia a un escenari polític cada cop més polaritzat i volàtil. L'ascens de l'extrema dreta, amb la seva retòrica visceral i les seves propostes antidemocràtiques, constitueix una amenaça greu per als nostres valors i principis, i exigeix una resposta ferma i contundent.

A partir d'aquesta afirmació hem començat a treballar per solidificar el nostre projecte a tot el país, sense perdre de vista el nostre objectiu primordial: defensar els drets de les classes populars i construir una societat més justa i equitativa. La pèrdua de representació fora de l'Àrea metropolitana és preocupant, ja que afebleix la nostra capacitat d'incidir en les decisions polítiques i de representar les aspiracions de la ciutadania en tots els territoris.

A les eleccions municipals, malgrat nombroses dificultats, es va acordar l'impuls d'En Comú Podem amb la base de l'acord marc aprovat al Consell Nacional on es va establir la configuració de les candidatures a tots els municipis. Però malgrat aquesta aposta els resultats del 28 de maig de 2023 ens van dur una pèrdua de vots significativa malgrat sostenir el percentatge de vot i resistir millor que a la resta de territoris de l'Estat. Des del punt de vista qualitatiu, la pèrdua de les alcaldies de Barcelona, Montcada i Sant Feliu de Llobregat va ser un cop molt dur, per la insubstituïble alcaldia de Barcelona i les històriques de Sant Feliu i de Montcada. La nostra coalició denominada Confluència vam presentar 163 candidatures, que van obtenir 244 representants als Ajuntaments de Catalunya en 107 grups municipals.

Actualment comptem amb:

- 37 governs municipals: 8 alcaldies: Aiguamúrcia, Bot, el Prat de Llobregat, Montornès del Vallès, Pallegà, Sant Iscle de Vallalta, Santa Coloma de Cervelló, Santa Perpètua de Mogoda.

- 5 diputades i diputats a la Diputació de Barcelona, on tenim la Vicepresidència Tercera, l'Àrea de Cultura, l'Àrea d'Acció Climàtica, Salut Pública i Innovació Democràtica
- 10 conselleres i consellers metropolitans amb la Vicepresidència institucional, la Vicepresidència de l'Àrea d'Acció Climàtica i Agenda Estratègica Metropolitana i la Conselleria delegada d'Acció Climàtica
- 24 consellers i consellers comarcals.

En canvi, després d'una dècada a l'oposició tornem a formar part del Govern de la Diputació presidint les àrees de Cultura i de Canvi Climàtic i Transició Energètica, a banda de Salut Pública i de Participació. Unes competències que no només ens han de permetre innovar en les polítiques públiques sinó també cooperar en l'extensió territorial i municipal. De la mateixa manera la continuïtat al govern a l'Àrea Metropolitana de Barcelona (tot i no presidir-lo) liderant Acció Climàtica i l'Agenda Estratègica Metropolitana, afavorirà les polítiques ecologistes de les 36 ciutats metropolitanes i contribuirà a precisar estratègies de creixement institucional en l'horitzó de 2027.

Tot i que a les **Eleccions Generals del 23J** la nostra formació va ser la segona força a Catalunya i la posterior repetició del govern de progrés a l'Estat, com esmentàvem a l'inici del document, les eleccions al Parlament de Catalunya amb 6 diputats i diputades i les del Parlament Europeu amb una disminució significativa de suports han dibuixat un escenari polític i organitzatiu molt complex.

Pel que fa a les **eleccions al Parlament de Catalunya**, sens dubte, hi ha múltiples factors que van influir en els resultats electorals entre ells la polarització PSC-Junts, però és evident que no vam aconseguir identificar l'eix central del debat (canvi i estabilitat o continuïtat, apatia i inacció) ni vam encertar prou en els temes principals de campanya, de manera que no vam poder ubicar-nos en la seva centralitat. En molts moments de la campanya vam poder identificar i expressar els principals problemes de les classes populars, com l'habitatge, la salut, l'educació o la transició ecosocial justa, però no vam ser capaces de condicionar o incidir en l'agenda electoral.

4. Arrelar, municipalitzar, organitzar, comunicar

4.1. Municipalitzar

Com ens vam marcar a la 3a Assemblea Nacional, l'objectiu més important de l'organització era encarar en les millors condicions possibles **les eleccions municipals de 2023**. Amb aquest propòsit vam treballar i planificar durant més de tres anys. Vam presentar i aprovar el Pla d'Acció Municipalista Horitzó ciutats 2023 el febrer de 2021 i un any després el document "Estratègia Política Eleccions Municipals 2023, Sumar x Guanyar on s'exposaven els objectius quantitatius i d'extensió d'En Comú Podem. Gran part dels treballs d'estratègia municipalista i de formació van confluïr a la Trobada Municipalista de juny de 2022 on es van exposar propostes locals d'oposició i de govern i l'aprenentatge de tècniques de mobilització i de comunicació. De cara a les campanyes vam facilitar alguns nous serveis, com estudis electorals per demarcacions i interpretació de vot. Ja en el marc de campanya es van presentar els 10 compromisos d'En Comú Podem a la Jornada Municipalista, Suma't al sentit comú, de febrer de 2023.

En paral·lel a la preparació de les municipals de 2023 vam iniciar reunions a les organitzacions territorials coordinades per l'Àrea d'Organització amb tallers d'anàlisi, estratègia i comunicació amb diputats i diputades acompanyant les assemblees i executives locals i territorials per ajudar a interpretar el conflicte polític i el context social.

Catalunya en Comú ha crescut en la seva implantació territorial, gràcies a una aposta estratègica d'extensió i disposem de 130 comuns locals. Ara bé, si hem aconseguit avenços significatius a nivell d'organitzacions locals, és evident que encara queda molt per fer per consolidar la nostra presència a les institucions i al territori. El creixement organitzatiu no s'ha traduït en un augment equiparable en nombre de candidatures locals.

Com a resultat del procés municipal vam crear el grup de municipalisme d'En Comú Podem incorporant els principals actius d'organització així com els assessors i assessores territorials, com espai d'interlocució directa amb els regidors i regidores per facilitar un canal de comunicació bidireccional. De fet, la comunicació flueix principalment de baix a dalt, a través de dubtes i peticions. Gràcies a aquest espai hem aconseguit socialitzar argumentaris de manera permanent, mocions o treball comunicatiu, cosa que no aconseguiríem per altres vies, atès que l'existència de més intermediacions comporta més dificultats per arribar als grups municipals. Així mateix, es van fer reunions setmanals d'Organització, Municipalisme, Territori, Mobilització amb els assessors i assessores de les organitzacions territorials i de les

institucions supralocals per a fer el seguiment del treball d'acció política i municipal i que han estat molt útils per a compartir neguits i estratègies.

El suport, acompanyament i assessorament als grups municipals ha estat i és una eina essencial per enfortir la nostra capacitat d'acció política i contribuir a una gestió municipal de major qualitat. És una inversió estratègica que genera un impacte positiu en el desenvolupament de l'acció política municipal. El suport, facilitant eines i coneixements necessaris perquè puguin dur a terme la nostra actuació política i programàtica. L'acompanyament personalitzat en la implementació de polítiques públiques, oferint orientació i suport tècnic. I l'assessorament, prestant serveis especialitzats per resoldre problemes específics i prendre decisions informades.

Hem promogut en el mandat municipal de 2019 al 2023 la creació d'un **Grup Municipalista Confederal** dins de la FEMP per enfortir la col·laboració entre els diferents nivells de govern. Si bé la sortida de Podem ha modificat aquest escenari, considerem que la relació entre els subjectes polítics locals és fonamental per fer avançar les nostres propostes. Per això, ens comprometem a treballar amb tots els partits de la coalició per mantenir viva aquesta dinàmica de col·laboració.

Un altre aspecte que hem d'enfortir és la capacitat d'avaluar l'impacte de les nostres accions i aprendre dels resultats obtinguts. La manca d'espais dedicats a la reflexió col·lectiva, avaluació de les nostres experiències i per a compartir bones pràctiques ha limitat la nostra capacitat per millorar i optimitzar els nostres projectes. Hem de promoure una cultura de socialització de polítiques referencials, d'avaluació i aprenentatge continu, que ens permeti identificar les millors pràctiques i adaptar les nostres estratègies a les necessitats canviants del nostre entorn.

L'expressió compartida de **municipalitzar l'acció política** no vol dir tenir presents els governs locals o posar exemples de mesures preses, vol dir que tota l'organització s'impregna de la cultura de proximitat i que la comunicació local té un espai rellevant en la projecció comunicativa. La nova direcció ha de dotar de recursos aquest espai perquè sigui més útil i estable: la dispersió d'accions i recursos és un dels dèficits identificats a la nostra organització, i per això hem de crear sinergies i dur a terme una veritable coordinació institucional que doti de coherència, credibilitat i unitat el relat polític.

4.2. Organització, mobilització, activisme i coordinació

Catalunya en Comú ha superat la fase de confluència d'organitzacions polítiques per esdevenir un subjecte polític amb entitat pròpia en el qual la sobirania de les decisions rau únicament en els seus òrgans i en les persones inscrites.

Els comuns ens hem dotat de les estructures pròpies d'una organització política: direcció nacional, estructures territorials a diferents nivells i espais sectorials. Malgrat que aquests avenços hi ha un seguit de mancances organitzatives detectades durant aquests anys vinculat al funcionament i dinàmiques establertes que en la nova etapa que obre la IV Assemblea Nacional s'han de corregir.

L'objectiu de la 3a Assemblea, va ser que els Comuns esdevinguéssim una comunitat organitzada mitjançant xarxes de militants i activistes institucionals, socials i de tota mena. Amb aquest objectiu vam engegar la responsabilitat de Mobilització, que ha facilitat la dinamització dels comuns locals i territorials, a més de donar un impuls diferent de les campanyes electorals. Construir comunitat és construir espais de socialització i de participació política i que les nostres seus i locals, no fossin només emplaçaments per a reunir-se, sinó espais dinàmics per socialitzar, compartir experiències com és dur a terme a altres ciutats. Espais, doncs, polítics, espais per a la reflexió i el debat, espais comunitaris i oberts.

També incorporàvem la reflexió sobre la importància de construir partit, amb la nostra afiliació, però també amb les i els simpatitzants. Així, durant aquest mandat hem desenvolupat el reglament d'activistes i simpatitzants, amb l'objectiu de garantir més espais de participació en la vida orgànica i política de l'organització.

El balanç és que hem incrementat el nombre de persones activistes inscrites des de la 3a Assemblea Nacional així com de comuns locals arribant als 130 actuals i s'ha dut a terme una gran tasca en l'ordenació i gestió del cens i el seguiment de les altes i baixes.

Hem celebrat reunions, tallers i visites als territoris presentant les estratègies de mobilització i activisme i la recepció a tots els territoris ha estat altament positiva, tot i que cal major implicació i un treball de caràcter permanent. Malgrat això no hem pogut enfortir prou els llaços amb el nostre entorn i no hem pogut fer un treball específic en l'afiliació, entre d'altres per un cicle electoral que ha centrat totes les nostres energies.

En aquest mateix sentit de relació directa amb la militància cal destacar una certa desmotivació. Hi ha una sensació entre els activistes de manca de participació efectiva en la presa de decisions i una certa desconexió entre la direcció i les bases. D'altra

banda, ha existit en els àmbits territorials una baixa assistència a les activitats exceptuant en els processos electorals.

Hem constatat una certa dispersió del nostre activisme. Si bé valorem el treball dels nostres militants a nivell local, és fonamental que aquest s'articuli amb una estratègia nacional comuna. Només així podrem aprofitar al màxim els recursos i garantir que el treball de cadascun, des del municipi més petit fins a la direcció nacional, i contribuir d'aquesta manera a un objectiu compartit. En aquest sentit, és cabdal el treball i marge de millora que es pot fer des del Consell Nacional, des del Consell Interterritorial i des dels espais de treball sectorial. La implicació és una de les assignatures pendents per a enfortir les divisions entre els diferents estadis, local, territorial i nacional, per aquest motiu aquesta ha de ser una tasca planificada i replantejada. Per altra banda, la presència i participació dels dirigents i els càrrecs electes arreu del territori és imprescindible per enriquir el debat i la visibilitat que això suposa també a les organitzacions locals i territorials, ajudant a aquesta coordinació, cohesió i impregnant l'acció política de les diferents realitats del país, i no sempre s'ha pogut garantir més enllà dels diferents períodes electorals.

4.3. Diversitat, democràcia interna, arrelar i comunicar

Hi ha tres elements que cal analitzar bé, essent conscients que es tracta de dèficits a resoldre.

El primer és continuar avançant en la diversitat com a valor fonamental a posar en pràctica a tots els nivells de la nostra organització. Això implica no només incorporar persones de diferents orígens, sinó també apoderar-les i reconèixer el seu lideratge, prenent mesures concretes per avançar en aquesta direcció.

En segon lloc, el repte d'una major participació de la gent jove. En aquest mandat s'ha avançat en l'elaboració d'un protocol de relació i de reconeixement amb els Joves Ecosocialistes, però no ens podem conformar i hem d'aconseguir fer de la nostra organització un espai més atractiu i participatiu per a les persones joves, i això implica un treball més coordinat i més acompanyat.

En tercer lloc, hem tingut debilitats pel que fa a com treballem la democràcia interna i a la coordinació entre les diferents organitzacions territorials i la direcció nacional. Això ha dificultat la presa de decisions i ha generat un cert malestar. S'ha posat en evidència la necessitat de prendre decisions estratègiques amb més anticipació i de manera més consensuada, i clarificar les responsabilitats dels membres de la direcció que també han de poder traslladar debats i decisions arreu. Per això fem una avaluació sobre la participació en els processos de decisió.

La participació de les persones inscrites no s'ha promogut de forma adequada i suficient en el debat polític i en la presa de decisions. És imprescindible promoure el debat polític permanent i la participació de les persones inscrites generant els processos i els espais més adients, ja sigui sobre la línia política o sobre els criteris de les llistes electorals.

També cal valorar que la comunicació interna ha estat insuficient. Cal que sigui més sistemàtica i amb informacions i materials que nodreixin políticament el conjunt de l'organització i les explicacions i argumentacions davant les decisions preses, entenent que també les persones activistes són agents que també han de fer arribar els nostres posicionaments a cada poble i a cada ciutat.

Amb l'objectiu de millorar els aspectes de cooperació i coordinació entre les diferents organitzacions territorials i amb la direcció nacional es va crear el Consell Interterritorial. Donat que hi ha un gran el consens sobre la importància d'aquest espai, hem proposat una revisió estatutària per conferir-li una estructura orgànica i competències específiques.

Som un partit encara molt heterogeni en implantació territorial. Els resultats electorals i la presència orgànica són molt diferents en funció dels territoris. Això val tant per demarcacions com per determinades zones on de forma sistemàtica els Comuns tenim dificultats de penetració com les Terres de Lleida, la Catalunya Central o les comarques de Girona.

L'extensió territorial no ha tingut l'impuls necessari, malgrat els avenços en la constitució de Comuns locals. Assolir una major presència orgànica i municipal és una responsabilitat de la direcció nacional però també de les executives territorials. En aquest sentit, la presència de la direcció nacional en el territori, per donar relleu i impulsar aquesta tasca, ha estat insuficient.

És evident que la nostra presència institucional es concentra a la demarcació de Barcelona i que la ciutat de Barcelona ha tingut un pes polític central aquests anys perquè teníem l'alcaldia de la ciutat. Pràcticament, la meitat dels vots de les darreres eleccions municipals són de la ciutat de Barcelona, quatre dels 5 diputats provincials són escollits en el partit judicial de Barcelona. L'agenda política de Barcelona amb el que suposa tenir l'alcaldia ha tingut un pes fonamental, sovint per damunt d'altres prioritats i territoris. En la nova etapa cal reequilibrar les prioritats i atendre adequadament la nostra diversitat territorial.

La qüestió, però no és només d'excessiu pes metropolità en l'organització, un àmbit en el qual també hi ha mancances organitzatives, sinó també la insuficient presència dels

Comuns en el conjunt del territori i de la centralitat que ha de tenir en les preocupacions i prioritats de la direcció nacional.

En relació a la coordinació institucional, territorial i orgànica hi ha tres dimensions de treball que cal reorientar i reforçar: la coordinació amb les polítiques del govern de l'Estat i l'acció política de les diputades i diputats del Congrés, en segon lloc, la coordinació de l'acció institucional i política arreu del territori i la millor coordinació entre Barcelona en Comú i Catalunya en Comú.

És necessari reforçar la coordinació amb els companys i les companyes al Congrés i al Parlament, així com al Govern amb una major presència dels càrrecs electes al territori i una millor coordinació d'aquests amb els àmbits sectorials. La nova direcció ha de crear els mecanismes necessaris per garantir una millor coordinació institucional i la informació al conjunt de l'organització amb relació a l'acció de govern i l'activitat parlamentària. Això ha de facilitar, per exemple, la nostra participació en projectes de llei, reunions per traslladar o negociar necessitats territorials immediates.

La participació activa dels nostres càrrecs electes a la vida de l'organització és essencial per construir un projecte polític compartit. La seva presència a les diferents activitats i als territoris ens permetrà consolidar l'organització i avançar cap als nostres objectius comuns.

4.4. Els òrgans de direcció i participació

4.4.1. El Consell Nacional

El Consell Nacional s'ha reunit regularment (cada dos mesos o dos mesos i mig) esdevenint l'espai, propositiu, deliberatiu i d'acords tan transcendents com els debats pressupostaris del govern de la Generalitat, l'estratègia contra la implantació del Hard Rock, les mesures en el marc de l'emergència per sequera, la integració al Grup Parlamentari Europeu dels Verds, la posició dels Comuns amb relació a la creació de Sumar o l'aprovació de l'acord amb Podem per a les eleccions municipals.

Tot i que els estatuts recullen que la celebració dels Consells Nacionals no es convocaran exclusivament a la ciutat de Barcelona, no els hem descentralitzat prou. Aquesta és sens dubte un dèficit a corregir per a donar espai comunicatiu i visibilitat a la ciutat acollidora de la sessió del nostre òrgan més important.

Cal recordar alguns dels debats i aprovacions de temes rellevants al Consell Nacional:

Consell Nacional del 7 de maig de 2022

- Aprovació del Reglament de Persones Inscrites a Catalunya en Comú
- Aprovació de l'Informe sobre les alternatives de finançament de Catalunya en Comú

Consell Nacional del 7 de juny de 2022

- Presentació de la posada en marxa públicament de la Fundació Sentit Comú

Consell Nacional del 2 de juliol de 2022

- Aprovació del document estratègic – Horitzó 2023

Consell Nacional del 10 de setembre de 2022

- Aprovació del Reglament de la Comissió de Comptes

Consell Nacional del 17 de desembre de 2022

- Aprovació del Programa Marc d'En Comú podem de les municipals 2023

Consell Nacional del 18 de març de 2023

- Aprovació de les candidatures municipals a les eleccions 2023
- Aprovació de la Resolució “L’edat ens uneix” presentada conjuntament per la sectorial de gent gran i Joves Ecosocialistes

Consell Nacional del 7 d’octubre de 2023

- Resolució aprovada sobre el català a la Catalunya Nord

Consell Nacional del 3 de novembre de 2023

- Aprovació de la consulta a activistes sobre participació en la formació de govern de coalició progressista a l'Estat.

Consell Nacional del 24 de febrer de 2024

- Aprovació del document “El nostre espai en el marc europeu”
- Aprovació de l'Acord de relacions amb SUMAR

Consell Nacional del 29 de juny de 2024

- Aprovació sobre l'adscripció a un grup del Parlament Europeu

El Consell Nacional ha realitzat les funcions que estatutàriament li pertoqueu, però cal millorar la realització dels debats, especialment dels més estratègics, garantint que els documents arribin amb temps i estimulants el debat en les organitzacions territorials i sectorials. Per altra banda, cal revisar el paper de les persones conselleres nacionals, especialment de les escollides pels àmbits territorials. Una de les seves funcions principals és transmetre la informació i estimular el debat en els espais territorials i donar-ne compte al Consell Nacional.

Cal subratllar com a element destacat les nombroses absències de consellers i conselleres nacionals, al voltant del 40%. Les causes són diverses. La distància a recórrer per assistir a les sessions o la sobrecàrrega d'activitat local i territorial dels caps de setmana. D'altra banda, cal recordar que l'acceptació de consellers i conselleres és un acte de compromís orgànic essencial a la nostra organització política i que l'absència continuada devalua l'òrgan de direcció més important entre assemblees.

4.4.2. La Comissió Executiva Nacional

La Comissió Executiva Nacional s'ha desenvolupat amb força normalitat. Cal subratllar com a mancança les absències no justificades, inclosos càrrecs públics, una qüestió que en aquesta nova etapa cal corregir.

Pel que fa al Nucli, no sempre ha actuat com un òrgan de caràcter operatiu i executiu dels acords de la Comissió Executiva, sinó un espai de debat polític que ha sostret aquesta funció a l'Executiva.

Una altra qüestió a remarcar de forma crítica és que l'organigrama de la direcció i les responsabilitats executives dels membres de la direcció no s'han complert tal com estava inicialment establertes, fet que ha dificultat l'assoliment de moltes fites i reptes plantejats inicialment, recaient aquestes funcions i tasques en un equip reduït de la direcció. Dotar de major claredat l'organigrama de la direcció i la rendició de comptes és un compromís per a la pròxima etapa.

4.4.3. El Consell Interterritorial

És molt destacable la consolidació del Consell Interterritorial dirigit per l'Àrea d'Organització i Mobilització i Territori que integrava les direccions polítiques dels dotze àmbits territorials de Catalunya en Comú i que tenia com a objectiu el debat i la deliberació prèvia als Consells Nacionals el seguiment del treball institucional i orgànic. Sens dubte ha estat un espai bàsic de treball que la nova etapa política l'eleva a òrgan de Catalunya en Comú.

4.4.4. Feminismes

L'Àrea d'organització i feminismes han treballat conjuntament el desenvolupament el protocol pel bon tracte perquè les organitzacions dels Comuns siguin espais segurs i corresponsables per a totes i tots.

En aquesta etapa hem treballat per reforçar la defensa de l'existència i el reconeixement i el valor de la lluita contra les estructures heteropatriarcal fent visibles polítiques feministes i la diversitat sexual. El treball s'ha desenvolupat als espais externs i institucionals, però també als nostres espais interns. Continuarem la tasca de defensa de les persones LGTBI+ una demanda que no només ens ha apropat a aquests col·lectius sinó que ens han identificat com el partit que més i millor els defensa.

Però no és suficient en ser referents de les polítiques feministes. És urgent enfortir el nostre compromís amb el feminisme, i això implica revisar les nostres pràctiques, enfortir els nostres espais de debat i garantir que el feminisme sigui un eix transversal a totes les nostres accions.

Hem de garantir que la nostra organització sigui un espai inclusiu i reconèixer la diversitat d'experiències i perspectives de les dones i els nostres documents i accions han de reflectir molt més aquesta diversitat. És necessari enfortir els espais de diàleg i debat per construir un feminisme més interseccional i transformador.

4.4.5. Àmbits sectorials

A nivell extern hem reforçat el treball amb els sindicats, els moviments socials i les mobilitzacions. Tot i això, la nova direcció ha de crear la responsabilitat política de moviments socials per garantir la connexió bidireccional partit i moviments i dotar d'una interpretació política el conflicte social. En aquest sentit, la sectorial de Treball ha fet una bona feina de connexió amb les estructures sindicals del nostre país. Hem participat en moltes de les mobilitzacions socials d'aquests anys, com ara la defensa dels serveis públics (sanitat, educació, etc.), les mobilitzacions en defensa de la pau i del poble palestí i recentment la de la reducció de la jornada laboral.

Durant el mandat, s'ha avançat significativament en la consolidació d'una estructura organitzativa basada en espais de treball sectorials. La creació de noves àrees temàtiques com Gent Gran, Migracions, Refugi i Ciutadania (que integrarà la perspectiva antiracista) i Benestar Animal, juntament amb la reactivació de la Sectorial de Cultura, ha permès abordar de manera més especialitzada les diverses realitats socials.

La implementació d'un Nucli Coordinador de Sectorials, format per cinc persones, n'ha optimitzat la gestió i ha garantit una distribució equitativa de les responsabilitats. Així mateix, s'ha enfortit la col·laboració interdepartamental, especialment entre l'àrea d'organització i les sectorials, cosa que ha permès assignar recursos tècnics específics per al suport d'aquestes darreres. L'aliança estratègica amb la Fundació Sentit Comú ha enriquit les accions formatives i d'incidència política.

Tot i això, persisteixen desafiaments a superar com la manca de dinamisme i participació. Les sectorials no han aconseguit totalment consolidar-se com a espais de debat i la participació en elles és limitada. Una insuficient connexió amb la realitat social i amb les lluites i les demandes dels moviments socials, cosa que limita la nostra capacitat d'incidència i la dificultat per atraure noves persones membres i no són prou percebudes com a espais atractius per a nova militància. A banda no han esdevingut prou espais de formació i capacitat per als militants.

Cal aprofundir en la participació de les bases en la definició de les prioritats i en l'elaboració de les propostes sectorials, així com enfortir la vinculació entre les sectorials i els territoris, assegurant una capil·laritat territorial més gran.

A més, cal potenciar la connexió entre les sectorials i els grups parlamentaris, garantint que les propostes elaborades tinguin un impacte directe a les polítiques públiques.

En conclusió, l'estructuració en espais de treball sectorial demostra que són una eina eficaç per abordar de manera més especialitzada les diverses realitats socials. Tot i això, és fonamental continuar treballant en la seva consolidació i en la seva vinculació amb els altres òrgans de l'organització.

4.5. La gestió econòmica

La gestió de la comptabilitat ha continuat millorant i estem en un procés de ser més transparents i eficients alhora. Tot i això, no hem respectat prou els terminis per a la presentació dels pressupostos del partit.

La coordinació amb les organitzacions i el compliment de la normativa han millorat entre d'altres per la centralització de la gestió econòmica. Hem de continuar essent extremadament escrupolosos amb els procediments i millorar la coordinació amb la Comissió de Comptes.

Estem orgulloses de no haver sol·licitat cap préstec bancari i poder-nos finançar exclusivament amb recursos públics i amb les aportacions econòmiques voluntàries.

L'experiència d'implementar un sistema de quotes voluntàries a Catalunya a Comú ha servit com un primer pas, tot i que els resultats obtinguts, aconseguint només el 10% de la recaptació és molt insatisfactori i indiquen la necessitat d'explorar noves estratègies per garantir la sostenibilitat financera de l'organització i enfortir la participació de la militància.

En un altre ordre de coses, hem avançat cap a una organització més descentralitzada i amb major autonomia de les organitzacions locals i territorials, tenint pendent avançar cap a la consolidació dels comptes amb els grups locals.

Per últim, cal afegir que al Consell Nacional de 13 de juliol de 2024 per primer cop vàrem aprovar un pla d'estalvi pel pròxim cicle electoral que ha de poder garantir la viabilitat econòmica dels Comuns en el mitjà termini.

4.6. La comunicació

La millora de la comunicació és un procés continu que requereix un compromís a llarg termini per part de totes les persones membres de l'organització. A qualsevol organització política és imprescindible l'acció i la iniciativa política (no es pot comunicar el que no existeix), però també cal tenir múscul comunicatiu que la faci visible (el que no es comunica no existeix). Cal destacar que hem acabat el mandat amb un equip de Comunicació més petit que amb el que vam començar, per la qual cosa un reforç comunicatiu amb més recursos ha de ser una de les tasques més importants de la nova direcció, ja que una acció política no es realitza fins que es comunica.

A nivell de balanç, aquest darrer mandat hem consolidat les rodes de premsa dels dilluns per marcar posició pròpia en la conjuntura setmanal. Tot i això, hem constatat una escassa visibilitat a l'entorn mediàtic: no comptem amb una presència mediàtica suficient per donar a conèixer les nostres propostes i generar un impacte en l'opinió pública. També s'ha estabilitzat l'elaboració d'un l'argumentari setmanal que es traslladava des de l'Àrea de Comunicació amb una interpretació política dels temes setmanals i el posicionament dels Comuns. Tot i la promoció d'aquest tipus de comunicació interna, considerem que s'ha produït en molts moments, una fragmentació que ha generat bretxes comunicatives i una sensació de desconexió comunicativa entre la direcció i les organitzacions territorials. Hem constatat en moments transcendentals retards comunicatius en la transmissió del missatge o de posicionaments i una dependència excessiva de les xarxes socials.

Queda marge de millora en la comunicació interna envers la militància i simpatitzants, tant per correu electrònic com les fórmules per poder utilitzar adequadament Telegram

i Whatsapp. D'altra banda, continua sent necessari dotar de més impuls la comunicació i presència “de carrer” amb materials propis i adaptats als territoris, davant d'una excessiva comunicació institucional.

Un altre dels nous recursos desenvolupats ha estat la generació de materials audiovisuals propis adaptats als diferents mitjans, més enllà de vídeos d'intervencions o rodes de premsa. A nivell de xarxes socials, hem ampliat el nostre camp d'acció entrant a noves xarxes com TikTok a banda de continuar a X (tuiter) o Instagram. Si bé les xarxes socials són una eina valuosa, no són suficients per assolir tots els públics i poden generar una visió esbiaixada de l'organització. L'activitat a TikTok ha tingut bona acollida i és una eina a potenciar en el futur immediat, ja que és un dels principals mitjans de difusió de les mentides de la dreta i l'extrema dreta. Combatre'l al seu terreny, tenint en compte que és la xarxa que més influeix en el públic jove, ha de ser una prioritat.

Tot i que l'aspiració ha estat la de començar a crear noves referències públiques de l'organització, una cosa absolutament necessària, no ho hem aconseguit plenament. Per reforçar la marca cal també estabilitzar la marca “comuns”, evitant canvis tàctics que desorienten al nostre electorat i a la mateixa militància. Cal ser conscients i fer autocrítica pel que fa a la manca de temps en la construcció de la nostra marca “comuns” que ha creat confusió i desconcert en l'electorat i no ha contribuït a consolidar una identitat sòlida que és un element clau per a l'èxit del nostre projecte polític. Una identitat clara i atractiva ens hauria permès cohesionar, i securitzar el nostre electorat. Hem d'entendre que una marca intermitent no genera vincle ni estabilitat, si no més aviat provisionalitat i desorientació. En aquest sentit, vàrem afrontar les eleccions catalanes amb una nova marca que bona part de l'electorat no identificava plenament i alhora els constants canvis de marca dificulten enormement el sentiment de pertinença orgànic i també electoral.

4.7. La formació i la Fundació

En l'àmbit formatiu i de construcció de relat la 3a Assemblea va ser el tret de sortida de la Fundació Sentit Comú que s'ha anat consolidant com un espai capaç de generar coneixement. La Fundació ha promogut un espai de reflexió crítica sobre els reptes socials actuals, facilitant el debat i la construcció de solucions innovadores en àmbits com el municipalisme, la transició ecològica, el canvi polític a Llatinoamèrica, Europa en el context internacional, els desafiaments de la democràcia o l'empadronament.

També la revista que edita la Fundació, La Pública, ha contribuït a construir un espai col·lectiu de pensament per impulsar l'avenç de polítiques públiques feministes i ecologistes. Aquest tipus de formació més teòrica s'ha anat complementant amb sessions pràctiques sobre fiscalitat, habilitats comunicatives, polítiques públiques de seguretat o d'activisme polític i social davant la dreta radical des dels comuns locals. D'altra banda, la coordinació amb els espais de treball sectorials, amb menor intensitat, però també amb els àmbits territorials i amb l'àrea d'organització s'han treballat de forma correcta.

En el marc de la Fundació, també es va crear la Futura Channel, un laboratori de creació de continguts de comunicació política digital per a explorar nous formats, col·laborar amb influencers, entrenar a futurs portaveus, eina de guerrilla digital... tot i la valoració del paper mobilitzador i cohesionador que ha tingut la Futura Channel, amb una mirada feminista, ecologista, antiracista i de justícia social, no s'ha comptat amb els recursos necessaris per mantenir els formats inicials, quedant actualment en una plataforma de comunicació digital.

En paral·lel a la consolidació del think tank d'idees de la fundació ha mancat una formació i desenvolupament de nous quadres. L'organització no ha reforçat prou l'estratègia per a la formació i el creixement de nous lideratges, cosa que limita la nostra capacitat de renovació i d'expansió. Aquesta és una tasca fonamental a l'etapa posterior a la següent Assemblea.

5. A tall de conclusió. Rellançar el projecte dels Comuns

L'avaluació dels darrers tres anys s'ha de construir sobre la base dels objectius inicialment establerts i els recursos assignats. Si bé podem celebrar els avenços significatius aconseguits, és fonamental reconèixer que no hem assolit íntegrament els reptes que ens havíem proposat a la III Assemblea. En aquella ocasió, vam definir un objectiu ambiciós però realista: consolidar la xarxa de comuns per tal de potenciar els espais de diàleg i cooperació. No obstant això, la limitació de recursos i la dinàmica electoral han dificultat la plena implementació dels acords organitzatius i de l'estratègia política.

Durant aquests anys, hem experimentat diverses dificultats, tant estructurals com conjunturals així com de funcionament de l'organització. La direcció sorgida de la IV Assemblea Nacional s'haurà de fer càrrec dels dèficits polítics i organitzatius assenyalats en els debats assemblearis i recollits en aquest Informe de Gestió. I hi haurà de donar una resposta amb la major celeritat i eficàcia possibles per rellançar el projecte dels Comuns.

En aquest sentit, cal que Catalunya en Comú guanyi en organicitat, enfortint el paper de la Comissió Executiva Nacional i del Consell Nacional com a òrgans de direcció col·lectiva; guanyar en participació i democràcia interna, promovent el debat polític i la participació de les persones inscrites; guanyar en equilibri i extensió territorial, donant importància a les prioritats i els interessos de les diferents realitats territorials en els nostres debats i en l'acció política i promovent l'extensió territorial.

Els Comuns som la força imprescindible per millorar les condicions de vida de la majoria i per impulsar la transformació social i ecològica de Catalunya. Per això cal que Catalunya en Comú sigui una organització més participativa, més cohesionada i més arrelada a tot el país. Aquest és el nostre repte.